

OPINIÓ

més

EDITORIAL

El síndic general va aprofitar ahir la seva al·locució amb motiu de la diada de Meritxell per fer una crida al sacrifici i a l'esforç dels polítics, però també de la societat civil, a treballar per treure el país de la difícil situació en què està. I en aquest sentit va instar que aquest esforç sigui proporcional, és a dir, que aquells que més tenen siguin també els que més aportin. No hi ha dubte que es tracta d'una reflexió interessant i que, segurament, compartiria una gran majoria de ciutadans. Ara bé, dissortadament el més probable és que les paraules

del síndic, el predecessor del qual ja en va formular unes de similars, es quedin simplement en això, en paraules. I és que habitualment són els més febles els qui acaben pagant els plats trencats, i ara per ara, i si prenem de referència les diferents declaracions d'intencions anunciades des de l'executiu, tot sembla indicar que se seguirà el mateix camí. És cert, com diu el síndic, que calen decisions valentes, però també que difícilment s'adoptaran a poc menys de tres mesos d'unes eleccions.

Carta oberta als senyors del Govern d'Andorra

El 07-09-2011, i després d'un any i quatre mesos d'invertir els meus pocs estalvis per poder tenir el meu propi negoci a Andorra, vaig haver de tancar-lo perquè no podia tirar endavant.

Després de pagar a una seguretat social més que una altra persona per ser autònom i que en, en cas de baixa, no em cobreix gens.

Després d'haver de vendre el meu cotxe i la meva motocicleta per anar pagant despeses, perquè no m'agrada ser un morós.

Després d'intentar lluitar per un somni que gairebé em costa la hipoteca.

Després de no poder compartir més hores del dia amb la meva família per intentar tirar endavant el meu negoci.

Després de viure 32 anys al país i de cotitzar di-

vuit anys a la Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS).

El dia 7 de setembre em vaig dirigir al Servei d'Ocupació per demanar l'ajuda de l'atur, i se'm va quedar la cara de ximple quan em van dir que no hi tenia cap dret per haver estat autònom.

I és per això que des d'aquí i d'altres mitjans no em queda altra cosa que felicitar-vos i donar-vos les gràcies perquè a gent com jo, que intenta obrir nous negocis perquè de mica en mica Andorra torni a ser el que era, ens doneu un cop de mà per enfonsar-nos en la pobresa al costat de les nostres famílies.

Sincerament, moltes gràcies per donar-nos l'esquina.

Raul López